

Den Frusna Munnen

Finntroll

Omfamnad av vind och bitter frost
Under arklisk och obarmhärtig måne
Hon sitter vid isens rand, uppvaktar sin kvinna
Dödsjungfruns kalla hand, oändlighetens älskarinna

Han vill sjunka, känna
Hennes anda av is
Sitt liv i byte mot en gåva
En frusen kyss
Inatt, I evighet han sova

Med en viskan så djup som havens vrån
Ensam men två i dödens mörka snår
Han hör ett ord med makt så mörk
Ur dödsjungfruns vila mund

Han vill sjunka, känna
Hennes anda av is
Sitt liv i byte mot en gåva
En frusen kyss
Inatt, I evighet han sova

Hon lyfter honom med kraft och vilja
Smecker med kyla, bär honom bort
Till sina fäders vita sal
Över rymdens mäktiga hav
Till riket där ingen sjärna lysa